

LEDARSKAP

i ELU

Ledarskap i ELU

Genom hela Bibeln ser vi att Gud kallar och utrustar ledare för olika uppdrag. Det gör han fortfarande, för små och stora uppgifter i olika sammanhang, av olika sort och funktion. Till varje människa ger Gud gåvor att använda i tjänst för andra. Det gäller också dig. Därför får vi frimodigt be och använda det var och en fått till församlingens och den kristna gemenskapens uppbyggande. På så sätt blir Gud ärad och Hans rike får breda ut sig över världen.

ELU har som sin uppgift och önskan att få föra människor till Jesus och att forma dem till levande, uthålliga lärjungar som i sin tur kan hjälpa andra närmre Gud. Det är syftet med allt vi gör, från ungdomsgrupper och läger, till podcasts och kurser. För att allt detta skall fungera behövs det många ledare. Därför är ledarskap och uppgiften att forma och utbilda ledare något som vi brinner för.

Att vara ledare är att vara en förebild och någon som andra lutar sig mot. Det innebär både ansvar och krav. Samtidigt väljer Gud genom frälsningshistorien ofta människor som misslyckas. Den huvudsakliga anledningen är, säger Gud (*Ef 2:8-9; 2 Kor 4:7*) att den som är ledare inte skall berömma oss av oss själva, utan av vem Gud är och vad Gud gör. Vår frälsning är av nåd, på Guds initiativ (*Ef 2:8*). Det är alltså alltid ledarens utgångspunkt: att tjäna andra för att Gud ska bli ärad, och han arbetar i och genom den som är ledare.

I Bibeln finns ett mått av etiskt och socialt ansvar hos ledaren, vilket gör att vi i ELU tror att det spelar roll exempelvis hur en ledare lever, talar och uppför sig (*1 Tess 4:7; 2 Pet 1:5-9*). Att vara ledare är i grunden ett förtroendeuppdrag som ledaren får av Gud och människor, inte en rättighet som alla har. Därför är heller inte alla uppgiften till för alla människor. Förtroendet en ledare får bland människor byggs (bland annat) genom just ledarens liv och leverne. Bibeln är tydlig med att Guds folk är kallade till ett nytt sätt att leva (*Ef 2:1-10; Fil 2:3-5*). Det gäller alla kristna, men ännu mer oss som är ledare.

Att sikta mot Jesus, att vilja och aktivt försöka leva i Guds vilja är tillräckligt för dig som är kristen. Gud säger själv att han då kommer forma och arbeta med dig så att du blir mer lik honom och bär god frukt, sådan frukt som består (*Ps 1:1-3, 1 Tess 3:12-13; Joh 15:16; Tit 2:11-14*). Samtidigt gör olika ledaruppdrag att ledarens liv och levnadssätt i högre grad granskas eller visas. Som ledare påverkar man oundvikligen dem man leder. Det innebär att den som är ledare behöver arbeta än mer med hur han eller hon betar sig, både offentligt och när ingen annan ser (*1 Tim 4:16*). Ledare behöver vara trogna i det lilla, så att man också kan vara trogen i det stora.

Att vara ledare i ELU innebär att ha en hållning och teologi som är i enlighet med klassisk luthersk kristen tro, Kyrkans lära och framför allt Bibelns undervisning. Det är också grundläggande att man tillhör en gudstjänstfirande gemenskap.

Som ledare är vår primära kallelse att följa Jesus, och först därefter följer kallelsen att föra andra till honom. Det får ledaren vila i samtidigt som han eller hon frimodigt får arbeta som ledare i Guds rike.

Vill du läsa mer om hur ELU tänker kring ledarskap och/eller få tips kring hur du som kallar andra ledare kan tänka finns den fördjupade delen av ELLUs Ledarskapssyn att läsa på hemsidan

LEDARSKAP

i ELU

| fördjupningsdel |

Fördjupningsdel om ELUs ledarskapssyn

Inledning

Att vara ledare i Guds rike innebär alltid att först själv komma till Jesus för att därefter, ledd av Guds Ande, leda andra människor djupare in i gemenskapen med Gud själv. Det är utgångspunkten för det här dokumentet.

Att först vara lärjunge och därefter ledare är en bakomliggande tanke som vi vill ska genomsyra hela ELUs arbete med ledare. Den fördjupning som finns i det här dokumentet ska alltså läsas med det som bakgrund. Vi i ELU önskar och ber att fler människor skall få komma till tro på Jesus och växa i sitt lärjungaskap genom ELUs arbete. Därför vill vi arbeta och vara tydliga med hur vi tänker kring ledarskap på våra olika läger, evenemang, grupper och kurser.

ELU ansvarar för sin verksamhet, våra medlemmar och de som tar del av ex. läger, ungdomsgrupper och undervisning som ELU har. Därför behöver vi ta ansvar för de ledare som engageras, på olika nivåer, så att de mål som ELU som organisation har kan främjas. Det här fördjupande dokumentet får således en dubbel funktion. Det är dels en förklaring till hur ELU tänker om ledarskap, och dels en hjälp för ledare inom ELU när de skall ge andra förtroendet att vara ledare.

Dokumentet är uppdelat i tre huvudsakliga delar:

1. "Vad tror vi på?"
2. "Vad handlar ledarskap om?"
3. "Vem kan vara ledare?"

De två första delarna behandlar ELUs grundläggande tankar om tro och ledarskap. Där får du möjlighet att dyka djupare i våra resonemang kring vad vi tror att Bibeln säger och varför det spelar roll. Den tredje delen är mer praktisk, och är tänkt att fungera som en hjälp för dig som är skall tillfråga andra till ledarskap på läger eller till andra ansvarsuppgifter. Samtidigt ger den vägledning och resonemang kring vanliga situationer och frågor som kan uppstå i våra verksamheter.

Om begreppet "ledare"

I ELU används begreppet "ledare" ofta förhållandevis frikostigt. Ett exempel från vår lägerverksamhet är att både den som leder en smågrupp och den som arbetar i köket eller vaktmästeriet kallas ledare, trots att uppgifterna skiljer sig stort. De uppgifter en person har speglar graden av ledarskap. Har du ansvar för andra personer leder du dem. Därför finns det en skillnad i de roller som i ELUs olika sammanhang tituleras ledare, även om begreppet används i bredare bemärkelse. Läs gärna vidare i det här dokumentet för en mer utförlig genomgång av ELUs ledarskapssyn och tillämpning av den.

Innehåll

Rubrik	Sida
1. Vad tror vi på?	1
1.1 Olika typer av frågor	1
1.2 Människan och frälsningen	2
1.3 Den gudstjänstfirande gemenskapen	2
2. Vad handlar ledarskap om?	4
2.1 För andras skull	4
2.2 Ledarens ansvar	5
2.3 Till huvudledare	5
3. Vem kan vara ledare?	7
3.1 Förebild och ansvar	7
3.2 Tro och teologi	8
3.3 Hinder för en ledartjänst	8
3.4 Praktiska exempel	9
4. Avslutning	11

1. Vad tror vi på?

Grunden för den kristna tron är det Gud uppenbarat för oss genom Jesus Kristus. Detta får vi först och främst del av genom Guds ord – Bibeln. Därför är Bibeln grunden för vår tro och vårt liv. Hela ELUs verksamhet och organisation vill vara genomsyrad av Bibeln. Det är i Bibeln som Gud har valt att möta människor och berätta för oss om Honom själv, och om Hans frälsningsplan för världen. Bibeln är alltså helt central för ELU som organisation och för ledarskapet i ELU.

Inom den kristna gemenskapen finns det en bredd, både i fråga om enskilda kristnas gåvor och personligheter, men också i fråga om kyrkogemenskaper och teologi. ELU tillhör den evangelisk-lutherska kyrkofamiljen och har, förutom Bibeln, Svenska Kyrkans bekännelseskrifter till grund. ELU står för en klassisk kristen tro och lära, med utgångspunkt i det lutherska arvet med sitt fokus på försoningen genom Jesus Kristus. Läs gärna ex. Augsburgska Bekännelsen för en grundligare genomgång av den evangelisk-lutherska tron och teologin.

1.1 Olika typer av frågor

Inom Kristi kropp finns det en bredd också i teologi. Därför vill vi poängtera redan nu att det finns olika kategorier av frågor och att dessa får olika vikt när det gäller ledarskap och efterföljelse.

Den mest grundläggande uppdelningen av teologiska frågor rör frågan om vad som är frälsningsavgörande och vad som inte är det. Det betyder att det finns vissa frågor som Kyrkan över hela världen bekänner, och som inte är förhandlingsbara för att man alls ska kunna kalla sig kristen. Ett exempel på en sådan fråga är frågan om Jesu gudomlighet (se ex. nicenska, apostoliska och athanasianska trosbekännelsen). Om Jesus inte är Gud själv är hans offer på korset inte heller giltigt, och då är vägen tillbaka till Gud inte heller öppen för oss. Och då är, som Paulus skriver i förhållande till Jesus uppståndelse (som är ännu en frälsningsavgörande fråga), vi kristna de mest ömkansvärda av människor och vår tro är värdelös (*1 Kor 15:14*).

Utanför de frälsningsavgörande frågorna finns det alltså sådana som inte är det. Dessa frågor är såklart inte oviktiga (att göra Guds vilja i allt är ju lärjungaskapets mål) men är frågor där den världsvida Kyrkan inte har en samsyn. Det är därför viktigt att differentiera mellan saker där vi, utifrån vår lutherska tro, menar att Bibeln tydligt uttalar sig och ger vägledning och frågor som faktiskt inte är avgörande för frälsningen. Vi i ELU tror att den tolkning som vi gör av Bibeln, utifrån den tradition vi står i, bäst reflekterar Guds tanke. Men det gör inte att vi underkänner andra tolkningar och andra traditioner – så länge den gemensamma, frälsningsavgörande, grunden är densamma.

Att balansera respekten för andras tolkningar och den egna övertygelsen i fråga om det som inte är frälsningsavgörande är svårt. Därför behövs ett stort mått ödmjukhet både från ELU

som organisation och från de som är ledare i ELU och de som vill vara det. ELU vill stå fast och stadigt i vår teologiska övertygelse och tradition, samtidigt som vi vill behandla människor och organisationer som inte delar den med respekt, kärlek och ödmjukhet. Det gäller både på individbasis och på organisationsnivå, i alla former av ledarskap.

1.2 Människan och frälsningen

ELU har en kristen människosyn som är viktig att lyfta fram i förhållande till ledarskap.

Varje människa är skapad till Guds avbild (*1 Mos 1:27*). Det innebär att varje människa har ett oerhört stort inneboende värde som aldrig kan tas ifrån dem. Alla människor är skapade av en god Gud till att leva i gemenskap med Honom.

Vi tror också att varje människa är fallen i synd och därmed bortvänd från Gud (*1 Mos 3:6-7; Ps 14:3; Rom 3:23*). Det är människans nuvarande tillstånd från vilket vi alla behöver räddas.

Det som krävs för varje människas räddning är tron på evangeliet om Jesus Kristus (*Rom 3:21-24*). Det är tack vare Jesu död och uppståndelse som någon alls kan få ta emot frälsningen och räknas som rättfärdiga inför Gud (*Heb 9:14-15*). Bibeln visar oss hur varje människa behöver återvända till Gud, omvända sig, och ta emot den räddning från synden och döden som Gud själv vill ge oss. Det är det mänskliga tillståndet – skapad till Guds avbild men fallen i synd.

För den som är kristen gäller också att hon genom dopet och tron på Jesus är en ny skapelse (*Rom 6:4-6; 2 Kor 5:17*). Redan nu är hon vänd mot Gud, tillbaka i den relation till vilken hon skapades. Samtidigt har den kristne ännu inte nått hela fullheten i det hon skall få. Vi väntar på Jesu återkomst i härlighet, när vi en gång för alla skall få lägga av oss syndens och dödens börda (*Upp 21:1-5*).

Denna syn på människan innebär att vi i ELU tror att varje människa har något att ge, också i ledarskap. Gud har skapat var och en av oss med en personlighet, gåvor och intressen som kan användas i Guds rike (*1 Kor 14:25; 1 Kor 12*). Därför är ledarskap, tjänst och tjänande i Guds rike något som alla kristna kan vara med i (*1 Kor 12:7-31*).

Det är däremot viktigt att slå fast att vårt värde som människa och vårt förhållande till frälsningen inte är beroende av hur väl vi lyckas (eller inte lyckas) med vårt ledarskap eller de uppgifter vi ställs inför. Människans inneboende värde och gåvor finns kvar oavsett vad vi själva eller någon annan tänker och tror om dem. Som ledare är det därför viktigt både att regelbundet påminna sig själv och dem man leder om detta.

1.3 Den gudstjänstfirande gemenskapen

Vi i ELU tror att det kristna livet inte är något som levs ensam utan i gemenskap. Dels i gemenskap med Gud och dels i gemenskap med andra kristna i den gudstjänstfirande gemenskapen.

Redan från början kan man läsa om hur Jesus kallar en gemenskap av lärjungar runt sig, och efter hand som evangeliet sprids över världen grundas också gemenskaper på många ställen där apostlarna predikar. De som blir kristna söker sig samman för att tillsammans ära Gud, men också för att stötta och bära varandra. Som gemenskap möts de kristna regelbundet till gudstjänst för att tillsammans höra Guds ord och ge sitt gensvar.

Den kristna tron är individuell på så sätt att den handlar om din personliga relation med Gud, men gemensam på så sätt att vi kristna tillsammans utgör Guds folk och Kristi kropp här på jorden. Gud handlar med oss och möter oss både individuellt och som gemenskap. Så har det alltid varit, genom både Gamla och Nya Testamentet. Därför tror vi i ELU att det är oerhört viktigt att tillhöra en gemenskap där man regelbundet firar gudstjänst, speciellt när man står i en ledarroll.

Det är primärt i den kristna gemenskapen som vi får utlopp för våra gåvor och där ledarskapet får formas och utvecklas så som Gud vill. De gåvor Gud ger oss är tänkta till församlingens uppbyggelse. I och omkring gudstjänsten och gemenskapen finns uppgifter, verksamheter och projekt som hjälper oss att komma i funktion utifrån våra gåvor och intressen. I gemenskapen finns äldre ledare och lärjungar som har gått före oss i vandrigen med Jesus, av vilka den som vill vara ledare kan lära mycket.

Det innebär att den gudstjänstfirande gemenskapen är livsviktig för den som vill vara ledare (precis som för alla kristna), så att hon kan upptäcka och utveckla de gåvor som hon har, inte minst i sitt ledarskap. Genom och i gemenskapen får den som är eller vill vara ledare stöd och kan stötta andra. Bibeln visar hur många av de stora ledarna inte arbetade ensamma. Istället hade de ett team runt sig som kompletterade och hjälpte dem. Så får det också vara för oss i vårt ledarskap.

2. Vad handlar ledarskap om?

Ledarskap handlar i grunden om att tjäna andra. När Jesus ger sina slutgiltiga instruktioner till lärjungarna innan sin död är det tjänandet som är i fokus i hans förklaring av ledarskapet (*Mark 10:42-45; Luk 22:25-27; Joh 13:12-17*). Jesus egen tjänst handlar inte om att upphöja honom själv, utan om att tjäna andra människor på olika sätt. Jesus predikan och hans verksamhet syftar alltid till att hjälpa, stötta, rädda, resa upp och på andra sätt tjäna de människor som kommer i hans väg. Jesu död på korset är så det ultimata tjänandet, när han ger sitt eget liv för att vi som tror på Honom skall få leva i evighet tillsammans med Gud (*Joh 15:13; 2 Kor 4:14, Joh 3:16*).

Ledarens tjänst utgår alltid från Guds vilja och ledarens gåvor. När Gud skapar människor ger han oss olika gåvor där varje person får något som kan vara till hjälp och glädje för den kristna gemenskapen. Guds Ande bor i alla som tror, och genom Anden kallar Gud var och en till att göra hans vilja och hjälpa, stötta, upprätta och glädja varandra. Du får se på dig själv som en unik Guds skapelse, med gåvor och intressen som du kan använda för att tjäna andra människor både i och utanför den kristna gemenskapen.

2.1 För andras skull

Att tjäna handlar om att göra något för andra. Hur det ser ut rent praktiskt är sekundärt, det är tjänandet som är det viktiga. Att tjäna genom att laga mat till andra, eller städa deras rum eller toaletter är lika viktigt som att tjäna genom att undervisa eller vara lägerchef. Den kristna gemenskapen är en sammanslutning av tjänande människor som tillsammans möjliggör för andra att få upptäcka och komma till tro på Jesus Kristus. Den som undervisar behöver den som lagar mat för att orka undervisa, och den som städar toaletterna behöver lägerchefen för att bygga en organisation som gör att människor kommer dit och får njuta av frukten av städandet - en ren toalett (*1 Kor 12*). Allt samverkar så att människor får möta Jesus på exempelvis ett läger. Den som vill vara den största i Guds rike skall vara allas tjänare, säger Jesus (*Matt 20:25-28*). Alla kristna är kallade till tjänst för varandra, genom och med de gåvor som Gud har gett oss.

Att tjäna någon annan innebär också ett förnekande av sig själv (*Matt 16:24*). Att förneka sig själv innebär att inte längre sätta sig själv, sina intressen, önskningar och viljor främst. Istället får man förneka dem till förmån för Guds goda vilja. Som kristna behöver vi ständigt påminnas om att vår egen vilja inte alltid är det bästa för oss, utan att det Gud vill och längtar efter är det bästa för oss. Vissa dagar går det bättre och vissa dagar går det sämre att förneka sig själv. Sådant är lärjungaskapet, för ledaren såväl för den som inte är ledare. Att förneka sig själv är därför grundbulten i tjänandet, som ju är grunden för ledarskapet. Ledarskapet innebär alltså att tjäna andra genom att sätta dem framför sina egna önskningar och begär, eftersom man vill följa Jesus. Så är det för alla kristna. När Jesus så väl som apostlarna pekar på kärleken till andra människor är det något som gäller alla kristna, men speciellt de som är ledare och förebilder.

2.2 Ledarens ansvar

Ledarskap innebär också något mer än det tjänande som alla kristna är kallade till. Att vara ledare innebär att ha ansvar för andra människor, både i fråga om liv och tro. Det innebär att den som är ledare för någon annan har en uppgift likt en förälder att se till den personens bästa. I kristet ledarskap handlar det därför också om att ansvara för den tro, undervisning och lärjungaträning som de man leder får del av. Ledarskapet innebär ett alltså ansvar för andra som vi inte får förminska (*Luk 17:1-2*).

Med ledarskapet kommer vissa uppgifter och förpliktelser (*1 Pet 5:2-3*). Därför är ledarskapet i första hand ett förtroendeuppdrag. När Gud och människor ger oss förtroende att vara ledare innebär det att ledaren får ansvar för andra människor. Det ansvaret är både praktiskt och trosmässigt. Den som är ledare står som ansvarig för den verksamhet som han eller hon är ledare för, oavsett om det är en ungdomsgrupp, ett läger eller en organisation. Det är alltså vår uppgift som ledare att den verksamheten fungerar så bra som möjligt, att de människor vi leder inte kommer till skada och att de mål som är satta för verksamheten uppnås. Som ledare har vi också ett trosmässigt ansvar för den verksamhet och de personer som vi leder. Det ansvaret varierar såklart, och här finns en sorts ansvarshierarki där den som exempelvis är lägerchef är ansvarig för hela lägret och dess deltagare medan den som är smågruppsledare primärt är ansvarig för sin smågrupp och de som är deltagare i den.

Oavsett hur många eller hur få du fått på din lott, är din uppgift som ledare att leda dem närmare Jesus efter bästa förmåga, i den Helige Andes kraft. Att leda andra närmare Jesus innebär både att uppmuntra, glädja, tjäna och styrka dem som man har fått ansvar för, men också att förmana och tillrättvisa dem. Ofta är det lättare att göra det förra än det senare, men ledaren är kallad till båda uppgifterna. Att ledaren får ansvar för andra, trosmässigt så väl som inom andra områden, innebär att den som vill vara ledare behöver bejaka uppgiften att förmana och tillrättvisa. Speciellt ligger detta ansvar på den som leder den kristna gemenskapen, och i ELU-sammanhang därmed kanske snarast på lägerchefen eller ungdomssekreteraren i en ungdomsgrupp. Samtidigt är Bibeln tydlig med att förmaning och tillrättavisning inte sker utifrån en lagiskhet där fokus ligger på att blint följa vissa regler och direktiv. Istället har både förmaningen och tillrättavisningen alltid sin grund i kärleken till Gud och medmänniskan. Det är inte en lagisk vädjan som uppmanar till att du själv skall prestera, utan en uppmaning att leva i den nåd och det nya liv som man tagit emot genom Kristus.

2.3 Till dig som kallar andra ledare

Och så några ord speciellt till den som kallar andra ledare, men som är bra för alla ledare att ta till sig.

Din uppgift som ledare är att hjälpa andra människor till Jesus. Men det är också att få människor, andra ledare och lärjungar, i funktion i Guds rike. Det innebär att det inte är din uppgift att göra allting själv, utan snarare att hjälpa andra att få utvecklas, prova på, lära sig och komma i funktion utifrån sina gåvor. Huvudledarens uppgift är att leda och tjäna, inte att

göra massor med praktiska saker (även om det ibland sammanfaller med att leda och tjäna). Se människorna först, och verksamheten i andra hand. Ingen verksamhet kommer någonsin bli frälst eller lärjungatränad, men människorna behöver bli det.

3. Vem kan vara ledare?

inkl. lite extra tips och hjälp för dig som är huvudledare

Det enkla svaret är att alla kan vara ledare. Vi i ELU tror att Gud har lagt ner saker i varje människa som kan användas för ledarskap. Samtidigt är ledarskapet något som ges av Gud och människor, vilket innebär att inte alla i praktiken är ledare eller bör vara det i alla sammanhang.

Vi har redan konstaterat att Gud har skapat varje människa unik med specifika gåvor, intressen och personlighet. Det innebär att varje person har en unik plats att fylla i Guds rike. Att vara ledare innebär därför inte att du kan, eller bör, ha vilken ledarroll som helst. Istället bör du försöka hitta roller som passar dig och dina gåvor, för att på bästa sätt bygga upp och hjälpa Kristi kyrka här på jorden. Ibland innebär det att du själv vet bäst vad som passar, men det är viktigt att lyssna in vilka gåvor andra ser hos dig. Generellt gäller detta att en inre (dvs dina egen tanke, vilja och önskan) och yttre kallelse (dvs att någon frågar dig till en uppgift) skall samverka. Då blir det bäst.

Det finns många olika uppgifter i Guds rike, och i ELU är det dels viktigt att många människor får komma i funktion och prova på att vara ledare. Samtidigt är det viktigt att vi som organisation står för det vi faktiskt tror på. ELUs styrelse och Verksamhetsledare har ansvar för att de som får del av vår verksamhet inte leds åt fel håll, utan till Jesus. Precis som en huvudledare på ett läger ansvarar för de som är deltagare där, ansvarar styrelse och verksamhetsledare i ELU för de som får del av all vår verksamhet.

Att få vara ledare är därför en möjlighet, inte en rättighet, utifrån det förtroende människor har för individens förmåga och de gåvor Gud givit i förhållande till uppgiften. Det samma gäller självklart i ELU. Här finns både möjligheten att själv söka uppgifter och ledarroller, och för andra människor att uppmärksamma de gåvor var och en har. Den dynamiken är viktig. Den som vill vara ledare får själva söka de uppgifter hon tror att hon kan för att tjäna andra, men vara ödmjuk inför att det är andra som i slutändan ger förtroendet att börja och fortsätta leda i den roll hon fått.

3.1 Förebild och ansvar

Att vara ledare är att vara en förebild och någon som andra lutar sig mot. Det finns i Bibeln ett mått av etiskt och socialt ansvar hos ledaren, vilket gör att ELU tror att det spelar roll exempelvis hur en ledare lever, talar och uppför sig. Kärleken till andra människor och ett levnadssätt i enlighet med Guds tanke och vilja är två grundtankar som Bibeln återkommer till, och som är en röd tråd genom Bibelns undervisning om ledarskap. Det är utifrån dessa två grundtankar som den som vill vara ledare får och förvaltar förtroendet att vara ledare. Därför är inte alla ledarroller inom ELUs verksamhet lämpliga för alla människor, utifrån den tro, teologi och det liv som individen valt.

En god riktlinje när det gäller lämplighet som ledare är att utgå från graden av påverkan en ledarroll har på de som blir ledda. Alla ledare har, som vi sagt tidigare, påverkan på de som de leder men vissa roller utövar större påverkan både i fråga om djup och om omfattning. En person som tjänar som kökschef på ett nyårsläger utövar exempelvis mindre påverkan på lägerdeltagare än den som är huvudledare eller talare. Därför bör kraven på den som har en uppgift med mindre påverkan också vara lägre i fråga om överensstämmande med ELUs tro och teologi. Som huvudledare är det därför viktigt att tänka till kring de uppgifter som finns på lägret och de personer som får dem. Man kan inte bara ta "första bästa som säger ja" utan det behövs eftertanke kring och förtroende för personen i fråga.

Frågan om vem som kan vara ledare är alltså inte svart-vit. ELU vill istället tillämpa en bedömning i varje fall. Det gör att ett stort ansvar faller på den som tillsätter/tillfrågar ledare. För den som är i en sådan position är det viktigt att veta att ELUs verksamhetsledare och styrelse är de som är ytterst ansvariga. Till dem kan man alltid höra av sig till om man är fundersam eller har frågor kring tillsättningen av ledare i den verksamhet man är ansvarig för.

3.2 Tro och teologi

Att en potentiell ledares liv och tro överensstämmer med ELUs tro och teologi är alltså viktigt. Det innebär i praktiken att man ställer sig bakom den bekännelse som ELU ställer sig bakom och som vi talat om tidigare i det här dokumentet. Det innebär också att tron får ta sig uttryck i livet hos den som skall vara ledare. Att säga att man tror något är enkelt, men att faktiskt inrikta sitt liv på att leva efter det man tror är svårare. Därför talar det mycket starkare om den övertygelse man har när tron får ta sig uttryck i och påverka livet som helhet.

Genom Bibeln visar Gud oss på hur det kristna livet bör se ut, och hur tron tar sig uttryck i den kristnes liv. Som kristna får vi sikta mot ett liv i Jesu efterföljd och att i kraft av Guds Ande bli mer och mer lika Kristus. Samtidigt är vi alla människor som faller i synd och behöver återupprättas och förlåtas av den levande Guden. Det gäller också den som är ledare. Livet som ledare är inte annorlunda från någon annans när det gäller längtan efter att bli mer lik Jesus och syndens verklighet i livet. Samtidigt är Bibeln tydlig med att den som är ledare än mer behöver vara trogen Guds ord och lära. Därför finns det saker i en persons liv som gör att de inte bör vara ledare eller få vilken ledarroll som helst.

3.3 Hinder för en ledartjänst

Genom Bibeln lyfts olika saker fram som hinder för en ledartjänst. Det är exempelvis sexuell omoral, lögn, förtal och girighet. Därför är det viktigt att ledare i vårt sammanhang exempelvis

- ser äktenskapet som Guds förbund mellan man och kvinna och som den naturliga och enda platsen för det sexuella samlivet,
- att en ledare i våra sammanhang är vara fri från eller kämpar mot begäret efter pengar och prylar, högmod och ledarskap för egen vinning,
- samt hålla sig borta från lögn, skitsnack, förtal och baktalande.

Istället vill vi i ELU att våra ledare skall bygga upp och hjälpa andra människor, uppmuntra andra och frikostigt ge till dem som är i nöd. Att likna Kristus innebär inte bara att säga det han sade, utan framför allt att tjäna som han tjänade (*Joh 14:15-23*).

Som huvudledare för ett läger är det ditt ansvar att de personer som får förtroende att vara ledare också kan ställa sig bakom och uppvisa ett kristet liv. Anledningen till det är inte att de skall framhäva sig själva eller på ett särskilt sätt upphöjas, utan för att de kommer att vara förebilder och utöva påverkan, direkt och indirekt, på de personer som de är ledare för. Därför är det viktigt att den som leder också leder rätt, i både lära och liv. På så sätt kommer de som följer att komma rätt - det vill säga till Jesus själv (*2 Kor 4:5-7*).

3.4 Praktiska exempel

Låt oss ta ett av ELUs större läger som exempel för att förtydliga det som står i tidigare avsnitt.

Varje år arrangerar ELU nyårsläger, och där finns det verkligen en bredd av uppgifter. Något år har det varit nästan 100 ledare där, i olika funktioner och roller. Alla dessa roller kan, något godtyckligt, läggas på en skala utifrån hur mycket påverkan ledaren antas ha på deltagarna. En uppgift med större påverkar innebär alltså högre krav på tro och liv.

Uppgifter med stor påverkan innefattar exempelvis talare, huvudledare, smågruppsledare och lovsångsledare. Alla dessa ledarroller utövar både direkt och indirekt påverkan genom det de säger och gör, inte minst från scenen eller som tydlig auktoritet i en grupp med ett ojämnt ansvars- och påverkansförhållande. Därför är det extra viktigt att dessa också i högre grad har en tro och ett liv som överensstämmer med ELUs syn på tron, Bibeln och det kristna livet.

Uppgifter med markant mindre påverkan innefattar exempelvis sådant som vaktmästeri, köksteam och cafépersonal. Dessa roller utövar inte på samma sätt direkt påverkan genom formaliserade möten med ungdomar, som exempelvis gudstjänster eller föredrag. Däremot visar de ju på en stor Kristuslikhet genom sin tjänst för andra. För dessa uppgifter finns det alltså lägre krav på att omfatta ELUs syn på tron, Bibeln och det kristna livet.

Vad som innefattas i de högre eller lägre kraven är inte alltid tydligt. Därför är det viktigt att komma ihåg det som står tidigare i det här dokumentet, om ansvaret hos den som tillfrågar andra ledare och det förtroende den har för ledaren som kallas till en viss uppgift.

Att dela upp på det här sättet öppnar upp för många att vara ledare, även om man inte känner sig bekväm med eller håller med om allt som ELU står för. Det gäller ju också tillfällen då det kan vara värdefullt för någon som kanske inte alls delar den kristna tron att ändå få komma med i gemenskapen genom en uppgift. I sådana fall blir det extra viktigt att tänka till kring vilka uppgifter som kan passa, men också att samtala med den personen om vilket utrymme den tar och om den grund som verksamheten står på och vad som förmedlas där.

Det är generellt svårt att dra en gräns för exakt vad som "krävs" av personer i en specifik roll, men vår förhoppning är att detta dokument ska ge vägledning i hur man kan tänka. Varje person är unik och därmed blir också varje situation det. Samtidigt är det gott att ha generella riktlinjer att luta sig mot och få hjälp och råd av. Graden av en persons överensstämmande med ELUs tro och bekännelse bör stå i proportion till den grad av ansvar och påverkansmöjlighet man har.

4. Avslutning

ELU tror att Guds rike här på jorden, Kristi kropp som utgörs av alla kristna, är och skall vara en gemenskap med bredd där många får ta plats. Öppenheten för människor som inte är som jag och som inte tänker, gör eller leder på samma sätt som jag gör behöver alltid finnas i vår gemenskap. ELU tror också att det finns möjlighet för olika människor, med olika gåvor och personligheter, att få vara ledare i Guds rike. Vår förhoppning är att vi skall få se och visa den bredden i ledarskapet på våra evenemang och i våra ungdomsgrupper. Det är något som vi i ELU ständigt behöver arbeta med, och det här dokumentet är ett försöka att sammanfatta ELUs tankar kring ledarskap och ledarskapets funktion i vår rörelse.

Det går alltid att vända sig till någon av de anställda i ELU om man har frågor eller funderingar, och bäst är såklart att vända sig antingen till verksamhetsledaren eller någon i styrelsen. På så sätt kan ELU fånga upp och möta de frågor och behov som finns i förhållande till ledarskap och detta dokument.

